

عنوان مقاله:

نقش شیعه در پیدایش و گسترش مدرسه حدیثی قم

محل انتشار:

فصلنامه علوم حدیث، دوره 29، شماره 1 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

محمد رضا سبحانی نیا - عضو هیات علمی و استادیار دانشگاه قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

همزمان با آغاز سده سوم هجری، جمعیت یکدست شیعی قم، تعداد نسبتاً زیاد عالمان و محدثان، دور بودن از ستمگریهای حاکمان عباسی و پدیداری روحیه دانشگستری، باعث شد که فعالیت حدیثی عالمان این شهر روزه روز پر فایده‌تر شود به طوری که حرکت رو به کمال خود را تا پایان سده چهارم، در حدود ۲۰۰ سال، ادامه دهد و در این بازه زمانی به یکی از اصلیت‌ترین حوزه‌های حدیثی مکتب تشیع تبدیل شود. تعداد راویان و محدثان قمی تا زمان شیخ طوسی و نجاشی نزدیک به ۴۰۰ نفر است که ۳۶ تن از آنها از مشاهیر و شخصیت‌های بزرگ هستند. این راویان و عالمان پرشمار اما تالیفات و نگاشته‌های حدیثی بسی فراوانتر داشته اند چرا که گاهی یکی از آنها دهها کتاب تالیف کرده است. در کتاب رجال نجاشی ۶۷ عالم و محدث قمی معرفی شده‌اند که ۵۳۷ کتاب را تالیف کرده‌اند. البته تعداد واقعی نگاشته‌های آنها بیش از این مقدار است. برخی از آن آثار تا زمان ما باقی مانده است و در جهت نشر معارف اهل بیت(ع) نور افشانی میکند. همچنین تشکیل بیوتات و خاندان های علمی نشانه دیگری بر رونق علم و حدیث در این شهر در آن دوران است.

کلمات کلیدی:

مدرسه حدیثی، حوزه حدیثی، مرکز حدیثی قم، راویان قمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2037144>

